

NECROLOGI BENEDICTÍ GUIXOLENC (SEGLES XVI-XIX)

PER

ERNEST ZARAGOZA i PASCUAL

Amb l'expulsió dels monjos benedictins guixolencs el 29 de juliol de 1835 i l'exclaustració general dels religiosos decretada pel Govern Mendizàbal poc després, es perdé el llibre necrologi del monestir on s'hi apuntaven, amb la data de la seva mort, els elogis fúnebres dels abats i monjos del monestir, tant si n'eren professors com si no n'eren. Aquest llibre hauria estat molt interessant per a conèixer les dades biogràfiques i alhora les obres i les virtuds de cadascun dels abats i monjos; per això la seva pèrdua és molt sensible i irreparable. No obstant, hem intentat refer aquest necrologi servint-nos principalment —però no únicament— dels llibres d'òbits de la parròquia del monestir, que sortosament s'han conservat des del 1558^(a). Hem de dir però, que aquests llibres només enregistren els òbits dels abats i monjos quan aquests han mort a Sant Feliu —tant si eren professors com si eren conventuals—, bé que en molts casos es fa un petit elogi de les virtuds del difunt, i s'indica ultra la data de la seva mort i enterrament, si rebé els sagraments i a quin lloc de l'església fou sepultat. Per aquestes últimes dades veiem que fins al 1637

(a) Els volums d'Òbits conservats són: I (1558-1637); II (1621-79); III (1675-1707); IV (1708-48); V (1749-85); VI (1786-1809); VII (1810-33); VIII (1833-51). Donem aquí les més expressives gràcies al Sr. Rector, Mn. Pere Matamala, per les facilitats que en tot moment ens ha donat per a la transcripció de notícies d'aquests llibres.

els abats i monjos eren enterrats a la capella de la Santa Creu —avui de St. Feliu—^(b). Però a partir d'aquest any ho foren en les tres tombes fetes pel prior Narcís Bosser al sòl del presbiteri de l'altar major, de las quals la del mig era reservada als abats. Entre 1749 i 1753 l'abat Josep Tost traslladà les pedres d'aquestes tres tombes, una a l'altar del Roser, l'altra al de la Sta. Creu i la tercera al bell mig de la via sacra. En lloc d'aquestes pedres n'hi posà altres tres, de marbre, que féu venir de Gènova^(c).

També sabem que els llecs eren enterrats a las capelles del Roser i de St. Benet. A partir del 1816 i per raó de la prohibició d'enterrar dins les esglésies parroquials, els monjos foren enterrats a St. Amanç, on pensaven establir el nou cementiri, fora de la vila, que a la fi no es féu en aquell indret.

Les altres dades cronològiques dels abats des del segle XVI —fossin o no professors del monestir— i les dels monjos professors del monestir guixolenc, que no es troben en aquests llibres d'òbits parroquials les hi hem incorporades d'altres fonts històriques al nostra abast, com ara el *Llibre del Consell del monestir* (1754-1832) i el *Llibre de sagristia* del P. Narcís Llistosella, conservats a l'arxiu del monestir de Montserrat; també del meu llibre *Historia de los abades del monasterio de Sant Feliu de Guíxols (Siglos X-XIX)*, (St. F. de Guíxols 1982) i d'altres articles meus publicats a Àncora i a altres llocs^(d). Amb tot, hem de dir que aquest necrologi és incomplet per falta de dades, però és el més complet que

(b) El II llibre d'Òbits (f, 98r) diu que el prior Narcís Bosser manà fer al presbiteri de l'altar major «los tres carneros y él fue el primero que los estrenó y está sepultado al lado del evangelio» (+ 1637).

(c) «Dispuso la hermosa balaustrada o barandilla y el enlosado del presbiterio, de mármol, que hizo venir de Génova junto con las piedras de las tres sepulturas, para las cuales dio de su depósito 103 libras y 15 sueldos... Mandó llenar i levantar el terreno de las capillas del Rosario y Sta. Cruz al igual del presbiterio con sus escalones y barandillas y hizo hacer las sepulturas que hay en estas capillas y otra en el cuerpo de la iglesia, poniendo en éstas las losas que antes estaban en las del presbiterio», J.MASSOT i MUNTANER, *Els abats de Sant Feliu* (Montserrat 1971) 380.

(d) Per a més informació biogràfica dels monjos guixolencs mireu aquests articles meus: *Monjes ilustres de la abadía de San Feliu*, a Àncora, n 1568 (17 d'agost de 1978); *Benedictins fills de St. Feliu de Guíxols*, Ibid, n 1590 (18 de gener de 1979); *Un guixolenc majordom de Montserrat*, Ibid, n 1598 (15 de març de 1979); *Predicadors de Sant Feliu des de 1665 a 1814*, Ibid n 1613 (28 de juny de 1979); *Els monjos de Sant Feliu l'any 1785*, Ibid, n 1615 (12 de juliol de 1979); *Monjos professors del monestir de Sant Feliu de Guíxols des del segle X al XIX*, Ibid, n 1669-72 (24 juliol-14 d'agost de 1980); *Los monjes de St. Feliu en cuatro momentos de su historia*, Ibid, n 1342 (11 d'abril de 1974).

ens ha estat possible presentar. Tenim doncs reunits aquí els abats i conventuals del monestir guixolenc des del segle XVI fins al XIX —professos o no del monestir— que moriren a Sant Feliu. Nosaltres hi hem afegit els abats i professors que van morir fora de la nostra ciutat. Per això creiem que és el màxim complet possible i per aquesta raó una bona aportació a la història del nostre monestir, perquè ens forneix moltes dades biogràfiques dels seus monjos i abats^(e).

ABREVIATURES

Gradas= E. ZARAGOZA, *Gradas de monjes del monasterio de Sant Feliu de Guíxols (Siglos XVIII-XIX)*, a *Àncora*, n 2000 (27 de novembre de 1986).

Càrrecs= ÍD, *Nomenaments de càrrecs al monestir de St. Feliu (1754-1832)*, a *Àncora*, n 1627 (1 de novembre de 1979).

Òbits= Arxiu Parroquial del monestir, *Llibres d'òbits (1558-1851)*.

ZARAGOZA= E. ZARAGOZA PASCUAL, *Historia de los abades del monasterio de Sant Feliu de Guíxols (Siglos X-XIX)* (St. Feliu de G. 1982).

NECROLOGI

A la data que s'indica, moriren els abats i monjos que segueixen:
IV-1539. Abat Gabriel Castany⁽¹⁾.

22-IV-1547. Abat Francesc Bohigues, monjo de Montserrat⁽²⁾.

3-IV-1556. Abat Guillem Montserrat Doms o d'Homs, monjo de Montserrat⁽³⁾.

5-XI-1561. Abat Joan Antic Llombart, monjo de Montserrat⁽⁴⁾.

2-I-1563. Fra Vicenç Capderer, «donat d'aquest monastir de St. Feliu de Guíxols, en el qual ha viscut molts anys en bona vida i fama»^(4 bis).

5-VI-1563. P. Isidoro Pérez, conventual del monestir guixolenc. «El mort ha viscut en ell alguns anys, virtuosa i religiosament ab tota honestat i bona fama»⁽⁵⁾.

(e) Per a la més important bibliografia sobre el monestir guixolenc vegeu el meu article *Guíxols (Sant Feliu de)*, al *Dictionnaire d'Histoire et de Géographie Ecclésiastiques* XXII, Col 1138-1143.

(1) Era fill de St. Feliu de Guíxols i fou abat del monestir dues vegades (1521-24, 1530-39). Cf la seva biografia a ZARAGOZA, 47-49.

(2) Fou abat des de 1539 a 1542 i de 1544 a 1547. ZARAGOZA, 49-50.

(3) Fou abat del monestir dues vegades (1542-44, 1547-53). ZARAGOZA, 49,51, corregint les dates tal com apareixen al seu article HOMS o d'Oms, al *Dictionnaire d'Histoire et de Géographie Ecclésiastiques*.

(4) Fou abat des de 1553 a 1556. ZARAGOZA, 51.

(4 bis) *Òbits* I, f 43v.

(5) *Ibid*, f 45v. Era natural d'Albalate i havia pres l'hàbit a Montserrat el 24 de setembre de 1553.

30-VIII-1563. Antoni Castell «donat del present monestir, el qual ha viscut molts anys»⁽⁶⁾.

18-XI-1565. Fra Jerónimo del Barco, profès de Montserrat⁽⁷⁾.

1565. P. Alonso ¿de Lorenzana?, profès de Montserrat i sagristà del monestir. Fou el primer d'èsser sepultat a la capella de la Sta. Creu.

21-VIII-1566. P. Mateu Barbarà «conventual de aquest monestir, el qual alguns anys ha tingut lo regiment de dit monestir y molt bé»⁽⁸⁾.

18-I-1570. P. Andrés de Salado «monge conventual, de Ntra. Sra. de Montserrat, el qual per sa indisposició era vingut a recrearse en esta casa y es estat servit nostre Senyor de aportarlo en la gloria. Requiescat in pace. Ell era molt virtuós religiós y devot»⁽⁹⁾.

21-I-1571. Diumenge, a les dues i mitja de la matinada «passà de aquesta vida lo Rvnt. Pare y devot Religiós fra Plàcit Mattes, monge d'aquest monestir en lo qual perserverà tots els dies de la sua vida sens fer mudança y fonc mayordom de aquesta casa... anys y prior quinze anys y procurador de les misses destaca^(9 bis) y aniversaris comuns y altres càrrecs en tots los quals se agué y governà bé y onestament y donà de tots los dits càrrecs bo y lleal compte com conste per llibres de sa mà escrits. Y així com fonc la sua vida bona fou també bona la fi de que tots los religiosos restàrem molt edificats; fonc-li fetes solemnes esequies»⁽¹⁰⁾.

7-XII-1571. P. Jeroni Lloret, «abbat que era de aquest monestir. Home molt religiós y docte. Morí en temps de entredit^(10 bis). Era profès del monestir de N. Sra. de Montserrat. Fou un religiós molt exemplar y dos vegades abbat desta Santa Casa y monestir de S. Feliu»⁽¹¹⁾.

23-XI-1580. «Murió el sobredicho N. Padre Fr. Joan Casals, natural de la ciudad de Barcelona y profeso desta casa de St. Feliu de Guíxols. Fue abbad de dicha casa dos vezes. Era muy buen religioso y hombre muy inteligente de los negocios como se vee por las cosas que hizo en el tiempo que fue prelado»⁽¹²⁾.

(6) *Ibid* I, f 46v. Era fill de St. Feliu de Guíxols.

(7) *Ibid* I, f 53v. Era natural del Barco i havia pres l'hàbit a Montserrat el 24 de maig de 1546.

(8) *Ibid* f 55r. Fou abat de St. Feliu en dues ocasions (1556-59, 1562-65). ZARAGOZA, 51,53.

(9) *Òbits* I, f 64r. Era burgalès i havia pres l'hàbit a Montserrat el 8-III-1548.

(9 bis) Les misses d'estaca eren les obligatòries per als monjos de la comunitat.

(10) *Ibid*, f 67r.

(10 bis) L'interdit és una censura o pena eclesiàstica que impedeix la celebració pública d'actes de culte litúrgic.

(11) *Ibid*, I, f 68r. Fou abat del monestir en dues ocasions (1559-62, 1568-71). ZARAGOZA, 52-54.

(12) *Òbits* I, f 83r. Fou abat del monestir en dues ocasions (1565-68, 1572-78). ZARAGOZA, 53-55.

14-IV-1583. «Morí lo molt Rnt. pare fray Joan de Canyes, monge profés de Ntra. Sra. de Monserrat. Estava conventual en aquest monestir de St. Feliu de Guíxols»⁽¹³⁾.

15-X-1583. «Morí fray Joan Bosch a les 5 oras y mija del matí poc més o mancho. Era molt bon religiós y molt jove y junior. Encara no era de missa. Morí molt santament»⁽¹⁴⁾.

21-V-1585. «A les 8,15 del matí morí P.F. Lluís Roselló monge procurador y capbrevador de aquest monestir»⁽¹⁵⁾.

6-XI-1586. «Morí lo molt R.P.F. Rodrigo Gutiérrez, abbat que fou de aquest monestir 6 anys, es a saber l'any 1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584. Feu en son temps en aquesta casa moltes coses bones. Primerament que regirà tot lo arxiu y donà notícia a tots los monges de esta casa de les escripturas; escrigué moltes coses bones, ço és, dos llibre de memòries molt bonas de cosas de plets y altras memòrias molt profitosas per a la casa; gonyà dos plets, ço és, lo del jurament dels jurats y lo den Gilabert de Caldes de Malavella. Feu la escalera gran nova qui puja al dormitori ab ses ventanas; feu en lo dormitori més alt de la mongia les quatre celdas, feu lo arxiu y posà gran part de les escriptures ab orde; feu lo caragol qui puja sobre la església, feu un cos de casa al Mas Mordenyach, feu en esta santa casa moltes altres coses santes y bones. Era monge de grans lletres, gran predicador, gran escrivà, gran comptador, apartat de vicis, gran caritatiu y almyoner. Era home de gran valor y enteniment, era magnànim com Alexandro Magno. Era dotat de moltes virtuts. Anima eius requiescat in pace.

Morí en Barcelona; portaren lo cos a Montserrat, ubi requiescit»⁽¹⁶⁾.

29-IX-1590. «Morí lo Pare F. Jaume Trias, monge conventual y fill desta casa y de evangeli, natural de casa En Trias de Salija de la Selva»⁽¹⁷⁾.

28-V-1591. «Morí lo pare fra Ciprià Vila, monge conventual y fill desta casa. Morí a les set de la tarde»⁽¹⁸⁾.

(13) *Òbits* I, f 89v. Era natural d'Azofra i havia pres l'hàbit el 22 de juny de 1566.

(14) *Ibid* I, f 91r.

(15) *Ibid* I, f 101v. Era fill de Monistrol de Montserrat i havia pres l'hàbit entre 1562 i 1565.

(16) *Ibid* I, f 111v. ZARAGOZA, 55-56.

(17) *Òbits* I, f 126r. Havia pres l'hàbit la vigília de Corpus Christi, 19 de juny de 1585. *Ibid* f 102r.

(18) *Ibid* I, f 127v. Havia pres l'hàbit entre 1568 i 1571. Fou majordom i prior del monestir alguns anys. Era de vida exemplar i virtuosa, diu el P.Alonso Cano, en la seva història del monestir, f 200r.

22-V-1593. «Morí N. Padre Juan Campmany siendo abbad desta casa el qual hera hijo de N. Sra. de Monserrate. Murió como un santo. Está enterrado en la capilla de la Santa + Fue abbad XI meses»⁽¹⁹⁾.

5-III-1596. «P. Fray Francisco de Tordera, monge desta santa Casa»⁽²⁰⁾.

30-I-1602. P. Predicador Joan de Riera, profés del monestir, quaranta dies després d'haver sortir de St. Feliu cap a Montserrat on havia de quedar-s'hi com a conventual. Allí morí i hi fou enterrat⁽²¹⁾.

3-X-1604. «P. Plàcit Serralta, fill de M^o Baptista Serralta, cavaller domiciliat en Barcelona. Avia cerca de dos anys era profés. Rabé el sacrament de la Penitència y de la Eucaristia. Dura-li lo mal dos dies y mig. Era de edad de 18 anys, una de les bones habilitats de cant de la Orde y molt ábil en... y ab escriura. Aguera molt aprofitat, segons sa abilitat. Cuius anima requiescat in pace. Fou enterrat en esta casa ab ofici solemne de cantoria»⁽²²⁾.

6-II-1605. «P. Fra Joan Gutiérrez, mayordomo que era desta casa y monasterio de S. Feliu de Guixols y fill profés de Monserrat. Rebé los sacraments y fou enterrat en Santa Creu... [després d'haver viscut] molt temps [en] esta casa»⁽²³⁾.

18-IX-1608. Abat Jaume Forner a Montserrat⁽²⁴⁾.

9-V-1611. A la Vinya Vella de Montserrat l'abat Miguel Sobrarias⁽²⁵⁾.

2-I-1617. «Fra Pere Pardina, monge profés de St. Petran (Sopetrán) essent conventual en lo present monestir»⁽²⁶⁾.

12-I-1618. «Fra Antoni Rovira, prior de aquest monestir. Rebí los sacraments de la iglesia. Visqué y morí com a bon religiós»⁽²⁷⁾.

26-X-1618. Al monestir rioixà de Valvanera l'abat Juan de Valenzuela⁽²⁸⁾.

(19) *Òbits* I, f 130r. Fou abat des del juny de 1592 al maig de 1593. ZARAGOZA, 58-59, però advertim que no fou abat de Sant Genís des Fontaines ni prior de Montserrat.

(20) *Òbits* I, f 132v.

(21) *Ibid* I, f 138v. Havia pres l'hàbit el 19 de juny de 1585. *Ibid*, f 102r.

(22) *Ibid* f 142v.

(23) *Ibid* ff 148v, 202v. Era germà de l'abat Rodrigo Gutiérrez i, com ell, natural de Medina del Campo (Valladolid). Havia pres l'hàbit el 27 de febrer de 1566 i fou majordom del monestir durant l'abaciat del seu germà Rodrigo.

(24) ZARAGOZA, 60-61.

(25) Era profés de Sant Feliu i fou abat del monestir en tres ocasions (1584-87, 1590-92, 1593-95). ZARAGOZA, 56-60.

(26) *Òbits* I, f 168v. Era natural de Lleida.

(27) *Ibid* f 169v.

(28) Fou abat del monestir des de 1598 a 1601. ZARAGOZA, 61-62.

7-X-1621. «P. Plácito Martínez, hijo professo desta casa de edad de 71? años poco más. Enterróse en Sta. Cruz con todas las ceremonias que manda el breviario nuevo»⁽²⁹⁾.

25-I-1624. A Montserrat l'abat Joaquim Bonanat⁽³⁰⁾.

26-V-1624. A Montserrat l'abat Diego Marquina⁽³¹⁾.

6-I-1630. «Pare fra Melchor Esplugues, sacerdot profés del monestir, natural de Martorell, de edad 26 anys. Rabé los sacraments de la iglesia... Era sacristà del present monestir»⁽³²⁾.

15-VII-1631. «El Rnt. Pare fra Joan Gorgoll, natural de Palamós, fill del present monestir. Rebé los sacraments de la iglesia. Fonch abat, molt bon religiós, home docte y intelligent y de gran govern». «Fou enterrat en la capella de la Santa Creu. Havia estudiat en Sant Vicenç de Salamanca»⁽³³⁾.

19-IX-1633. «Pere Pons, monje profés del present monestir y natural desta vila. Rabé los sacraments de la isglesia. Fonch religiós molt observant y de bon exemple. Cuius anima requiescat in pace». «Fue enterrado el 20 en Sta. Cruz, en la segunda lápida del lago del evangelio»⁽³⁴⁾.

30-X-1633. «Fray Anthoni Vidal, monje e profés de aquest monestir, natural desta vila. Fonch 3 voltes abat, ço és, una del monestir de St. Joan del Poio, en Galicia y dos dest present monestir. Governò ab molta prudència. Gran religiós, observant. Morí de edad de 703 (sic) anys»⁽³⁵⁾. Tenía un nebot anomenat Antoni Ferrer que morí el 3 d'octubre de 1634 i potser era oncle d'Antoni Ferrer, gran Cancellier de Milà i fill de St. Feliu, que morí el 27 d'abril de 1634⁽³⁶⁾. «A 31 y último de octubre de 1633 enterramos a nuestro muy Rdo.P.Fr.Antonio Vidal, natural de la villa de St. Feliu e hijo professo desta casa. Fue dos veces abbad della, aviéndolo sido otras dos de St. Juan del Poyo, en Galicia. Fue monge muy exemplar y muy dado al recogimiento, oración y mucha lición. Fue persona muy estimada y respectada en nuestra Congragación, por quien ésta su casa se ve oy día rica y prosperada de sujetos y hombres doctos.

(29) *Òbits* I, f 195v; II, f 1r.

(30) ZARAGOZA, 65.

(31) ZARAGOZA, 64.

(32) *Òbits* I, f 186v; II, f 61v.

(33) *Òbits* I, f 189v; II, f 63v. ZARAGOZA, 68 i E.ZARAGOZA, *L'abat Gorgoll, a Proa* (Palamós) n 180 (1985).

(34) *Òbits* I, f 193r; II, f 67r.

(35) *Òbits* I, f 193r. LLUÍS ESTEVA, *Notícies de fra Antoni Vidal, Àncora*, Nadal 1971.

(36) *Ibid* I, f 194r; II, f 69v. LLUÍS ESTEVA, *Antoni Ferrer, gran canceller de Milà (1619-1634)* a *Revista de Girona*, núm 63, 1973, pàgs 50-62.

Murió a los 30 del dicho mes de octubre con general sentimiento de todos los monges hijos della, entre las tres y las quatro de la tarde. Anima eius requiescat in pace. Amén. Enterrado en Sta. Cruz en la lápida de en medio del altar»⁽³⁷⁾.

19-XI-1637. «P.Pdor.F.Narcís Bosser, prior desta santa casa y procurador de las Animas, que entrambos officios ha tenido muchos quadrienios. Por orden de sus abbades ha hecho muchas obras en casa, como fueron arrimar el altar mayor, cubrir sobre la iglesia y hazer los tres carneros y él fue el primero que los estrenó y está sepultado al lado del evangelio». «A los principios fue monge claustral de S. Pedro de Rodas y poco después lo fue en esta santa casa. Dexó muy consolados a los que le vieron morir. Requiescat in pace. Amen»⁽³⁸⁾.

4-VII-1640. «Fue Dios servido de llevarse para sí la alma del P.Fr.Juan Casals, mi hermano, el qual fue sacristán desta santa casa diez años; fue monge de gran virtud y exemplo, y muy dado a la oración. Murió a las 5 de la tarde del dicho día de julio. Anima eius requiescat in pace. Amen. Y gran organista». «Fou enterrat en la tomba del altar major que està al costat del evangeli y son germà que morí a 13 de març volgué ser enterat al seu costat R.I.P.»⁽³⁹⁾.

13-III-1641. Gregori Casals «monjo profés desta santa casa. Después de haver estat escolà molt temps; serví nou anys ab lo St. Abit y en tots nou de organista y dos de sagristà. Anima eius requiescat in pace. Amen. Se enterrà al costat de son germà»⁽⁴⁰⁾.

26-IX-1644. «Se rebé una carta del P.Abate de St.Genis de Fontanas, ques diu lo P.Fr.Felip Fita, en que avisava com lo P.Fr.Bernat Font, son nebot, era mort en la vila de Pux Serdà aon era nat y avia dos anys estava estudiant filosofia per orde desta casa de la qual era fill... fou soterrat en dita vila de Pux Serdà»⁽⁴¹⁾.

8-XII-1646. «A las dos de la matinada fou servit nostre Señor de apotarsen la bona ànima del P.Fr.Gregori Ruiz, monge de gran virtud. Morí de edad de setanta y tres anys y de àbit sinquanta y 2»⁽⁴²⁾.

(37) *Ibid* II, f 67v. ZARAGOZA, 66-68.

(38) *Ibid*, f 98r.

(39) *Ibid*, f 113v. Segurament aquests dos germans eren nebots de l'abat Joan Casals i com ell naturals de Barcelona.

(40) *Ibid*, f 118r.

(41) *Ibid*, f 126r. Oncle i nebot eren naturals de Puigcerdà. Essent estudiant residia a casa de Mn. Pere Fita, perquè al 1645 se li abonaren a aquest les despeses que havia fet el finat.

(42) *Ibid*, f 137v.

16-IX-1647. «Morí fr. Bernat Benafós sent novici, donà la seva bona ànima a Déu a la una ora pasat mitgdia»⁽⁴³⁾.

13-XII-1650. Y enterraren lo P.Fr.Jauma Oliva, lo qual morí essent prior de aquesta casa y fou prior major deu anys, tenia de edad 52 anys y de àbit alguns trenta poc més o menos, era home molt virtuós y molt docte y predicador. Ha mirat molt per al profit desta casa y sens fer agravi a los demás és home que entenia y sabia de qualsevol facultat que li demanassen millor que los demás. Ferentseli los officios solemnes conforme mana nostra religió, rebé tots los sacraments. Morí entre dotze i una del dia als 12 de dit mes y anys. Fonch enterrat a la tomba prop la sacristia, ques la tomba de part de la pistola. Anima eius requiescat in pace. Amen. Era fill de àbit de aquesta santa casa y natural desta vila de St. Feliu de Guíxols»⁽⁴⁴⁾.

17-X-1653. «P.F.Joachim Tárrega»⁽⁴⁵⁾.

1-VIII-1654. «N.P.Fr.Benito Terrats. Fou abat dotze anys continuos. Se feren los suffragis conforme ho manen nostras constitucions»⁽⁴⁶⁾.

9-XI-1654. «Morí en esta santa casa lo P.F.Lluís de Boixadós, fill de Ntra. Sra. de Monserrat, a las 5 horas de matinada. Eius animam per misericordiam Dei requiescat in pace. Amen»⁽⁴⁷⁾.

27-XII-1654. «Enterraren al P.F. Agustí Garreta, monge molt exemplar, tenia de edat 60 anys y de hàbit 50. Està en la tomba del evangeli»⁽⁴⁸⁾.

16-III-1657. «P.F.Antoni Combellas a las tres de la matinada. Feu una mort com un sant. Tenia de edad trenta y set anys y de religiós 17»⁽⁴⁹⁾.

1659? «Suñer, natural de...morí...aont era anat a estudiar. Era cantor y sobretot segons...religiós y se diu del que quant...segvents en que se feien las...obsequias los àngels a la mitjanit...feien també. Lo he oit a dir a nostre P.Alonso Cano, que es estat dos vegades Abbat (desta casa i es) fill della y deia su Paternitat que desde Castilla...(i ara ha) escrit el mateix y deia Su Paternitat que (mentre) que lo dit monge estigué assí

(43) *Ibid*, f 140v.

(44) *Ibid*, f 152v. Fou batejat el 6 de març de 1598 i prengué l'hàbit el 26 de juliol de 1610, Arxiu Parroquial del monestir guixolenc, *Ll. de baptismes* II, f 39r.

(45) *Òbits* II, f 171v.

(46) *Ibid*, f 177r. Tenia a St. Feliu una neboda anomenada Anna Boscana, que morí el 27 de febrer de 1636. *Ibid*, f 83r. ZARAGOZA, 71-72.

(47) *Òbits* II, f 177r. Era natural de Barcelona i havia pres l'hàbit a Montserrat el 6 de setembre de 1645.

(48) *Ibid*, f 178r. Era natural d'Igualada (Barcelona).

(49) *Ibid*, f 180v. Fou majordom del monestir (1655).

avia donat bones mostres de virtut y religió que se...ser molt bé dell que auria tinguda la fi (tan santa com se diu)⁽⁵⁰⁾.

1660. Al voltant de 1660 morí a Montserrat de Madrid l'abat Alonso Cano, historiador del monestir, expulsat a Castella amb els altres monjos castellans del monestir —juntament amb els de Montserrat— el gener de 1641⁽⁵¹⁾.

18-XII-1662. «Enterrarem el P. Joan Castells»⁽⁵²⁾.

20-IV-1663. «Enterrarem al P.Predicador Heril.R.in pace»⁽⁵³⁾.

18-I-1665. «Fr. Joan Caselles, monje desta casa»⁽⁵⁴⁾.

10-V-1673. «Fou N. Señor servit de aportarsen la ánima del P.F.Alonso Bartrolo. Morí santament y tingué sempre la assistència dels seus germans. Rabé tots els sants sagraments y ses complert tot lo que manen nostres constitucions y ja sel ha fet lo novenari. Tenia de edat alguns 70 anys poch més o menos y de hàbit 56 poch més o menos. Era natural de Barcelona; era de mol bon servey per a esta casa y donà sempre bon exempla y era de molta virtut. Lo enterrarem lo demà que va morir, que era lo dia de la Assensió del Señor en aquell any de 1673 y lo enterrarem en la tomba dels abats, que es la del mitg devant del altar major (y axò perque tenia exencions de abat), perque los abats se enterran en dita tomba. Fonch prior, mestre de novicis y de juniors y era predicador. Fou major-dom molt temps y fou mestre de novicis de Ntra. Sra. de Montserrat y axí ho firmo» (però no hi ha cap firma)⁽⁵⁵⁾.

4-VIII-1673. A Montserrat l'abat Jaume Zaragoza⁽⁵⁶⁾.

17-IV-1675. «Enterrarem al P.Fr.Mauro Turon. Rebé tots los Sts. Sagraments y acabá santament. Ferentseli los officis funerals conforme constitució y fou sepultat en la part del evangeli»⁽⁵⁷⁾.

7-III-1676. A Montserrat de Madrid l'abat Mauro Monsalvo⁽⁵⁸⁾.

18-VI-1678. «Enterrarem a su Paternidad el P.M. Alonso Navarra; rebé

(50) Ibid, f 196v.

(51) Encara vivia el 3 de desembre de 1656, Arxiu Hist.Nacional de Madrid, Sec. Clero, Llibre 6595. Fou abat dues vegades (1617-21, 1629-33). ZARAGOZA, 66-69.

(52) *Òbits* II, f 199r. Probablement era fill de St. Feliu de Guíxols.

(53) Ibid, f. 199v.

(54) Ibid, f. 202r.

(55) Ibid, f. 228v.

(56) Era fill de Granollers i monjo de Montserrat. Fou abat del monestir des de 1665 a 1669. ZARAGOZA, 75.

(57) *Òbits* III, f 1r. Fou sagristà del monestir des de prop de la festa de Tots Sants de 1648 i novament des del 9 de setembre de 1657. *Òbits* II, ff 143v, 181v.

(58) Fou abat del monestir (1669-73). ZARAGOZA, 76.

tots los Sts. Sagraments y morí santament. En esta ocasió determinà lo St. Convent se fes de hallí en havant per tots los fills y conventuals de esta Sta. Casa un novenari...Fou sepultat en la part de la epístola»⁽⁵⁹⁾.

24-XI-1683. Fou enterrat «N.P.F.Plácido de Campos, abbad al presente que era de este imperial monasterio y lo era estat antes altra vegada de esta imperial Casa; natural de la Mancha; morí a la edad de setenta y tres anys. Reçibí tots los sacraments»⁽⁶⁰⁾.

22-III-1689. «Fou enterrat en esta parroquial iglésia del monestir de St. Feliu de Guíxols el P.F.Feliu Negre, monjo de aquest Imp.monestir; fonch son enterro ab tota solemnitat que se fa per los demás monjos, ço es, nou aniversaris cantats solemnes y lo demás que té disposat nostra sagrada religió. Es estat de gran profit per esta Sta. Casa. Exercí molt temps el offici de capbrevador y mestre de novicis»⁽⁶¹⁾.

9-III-1690. «S. Paternitat F. Narcís Isós de edat de setanta y quatre anys y lo dia immediat següent fou enterrat en la tumba del mitg del presbiteri del altar major. Rebé los Sants Sagraments»⁽⁶²⁾.

5-II-1695. «P.F. Anselm Boera; fonch batejat als 2 del mes de mars de 1659; entrà en la religió als 24 de abril de 1675. Rebé los Sts. Sagraments. Está enterrat en la tumba del presbiteri del altar major a la part de la epístola»⁽⁶³⁾.

11-X-1695. «Poch antes de las dotza del dia morí en la casa de Monserrat de Barcelona N.P.Abat Fr. Benito Romaguera, trobantse en dita ciutat per fer la visita de esta casa, de la qual fou tres vegades abat. Rebé los Sts. Sagraments. Fou portat per mar y harribaren lo dia dotze a las dos de la tarde y luego la venerable comunitat anà a la vora del mar a rebre dit cadàver y portat que fou per los senyors monjos a la iglesia se cantà com se estila el offici de difunts y després fonch enterrat en la tumba del mitg del presbiteri»⁽⁶⁴⁾.

21-VI-1696. Al monestir de Santa Maria la Reial de Nàjera l'abat Felipe de Zuazo⁽⁶⁵⁾.

(59) *Òbits* III, f 1r. Expulsat del monestir al 1641, retornà després d'acabada la Guerra dels Segadors.

(60) *Ibid*, f 30v. Era natural de Villamayor de Santiago (Cuenca). Fou expulsat del monestir per castellà al 1641. Acabada la Guerra dels Segadors fou dues vegades abat del monestir (1673-77, 1681-83). ZARAGOZA, 76-78.

(61) *Òbits* III, f 54r.

(62) *Ibid*, f 60v. Fou abat del monestir des de 1677 a 1681. ZARAGOZA, 77.

(63) *Òbits* III, f 105v.

(64) *Ibid*, f 122r. Fou abat del monestir en dues ocasions (1683-89, 1693-97). ZARAGOZA, 78-79.

(65) ZARAGOZA, 78-79.

29-XII-1696. «P.F.Plácido Massià; que prengué lo sant hàbit en est monestir de St. Feliu de Guíxols als 22 de desembre de l'any 1657. Era natural de la vila de Besalú, batajat als 10 de juny de 1638; y lo dia següent fonch enterrat en la tomba del presbiteri major a la part de la epístola ab los officis y novenari que en esta Sta. Casa se estila. Rebé los Sts. Sagraments»⁽⁶⁶⁾.

23-VII-1700. «Fou enterrat Anton Domènech, monjo claustral y enfermero de St. Pere de Roda en la part del evangeli del altar major»⁽⁶⁷⁾.

22-VIII-1701. «P.F.Gregori Artigas; monge de estimació y prendes amables, profés y conventual de est Imperial Monestir, natural de la vila de Arlés, ahont fonch batejat als 30 de janer any 1640. Entrà en la religió als 11 de maig de 1664. Rebé los Sts. Sagraments y fonch enterrat en la tomba de la part de la epístola del presbiteri de esta iglesia monachal y parroquial de St. Feliu de Guíxols; se le celebraren los officis de enterro y novenari conforme lo estil de est Imperial Monestir»⁽⁶⁸⁾.

7-I-1705. «Entre la una y dos passada mitjanit morí lo P.F.Veremundo Nadal, monjo profés y conventual de est Imperial Monestir, natural de la vila de Olot, de edat de vint y set anys poch més o menos y per ser lo temps sumament calorós fonch enterrat en dit dia a les sinch de la tarda, després de cumplit lo disposat en los processionaris de nostra religió menos la missa ques celebrà lo dia següent. Rebé los Sts. Sagraments y fou enterrat en la tomba de la part de la epístola del presbiteri major de esta iglesia monachal y parroquial de St. Feliu de Guíxols; se li celebraren los officis de enterro y novenari conforme lo estil de est Imperial Monastir»⁽⁷⁰⁾.

4-VIII-1706. «P.F.Jacinto de Toralla, monjo de bonas prendas, natural de Camprodón, prengué lo St. Hàbit en est Imperial Monastir de St. Feliu de Guíxols als dos de febrer de 1665. Tenia de edat 60 anys poch més o menos. Fou prior y vicari molts anys. Rebé los Sts. Sagraments y morí ab aquella bona disposició que de sa bona capacitat se podia esperar. Fou sepultat en la tomba de la part del evangeli del presbiteri major de esta iglesia monachal y parroquial de dit St. Feliu»⁽⁷¹⁾.

(66) *Òbits* III, f 137v.

(67) *Ibid*, f 153v.

(68) *Ibid*, f 157r-v.

(69) *Ibid*, f 172r. Era natural de Caldes de Montbui i havia pres l'hàbit a Montserrat el 14 d'octubre de 1680.

(70) *Ibid*, f 175r.

(71) *Ibid*, f 183r.

5-XII-1708. P. Maties Zaragoza, natural de la ciutat de Barcelona, de 58 anys d'edat i 40 de professió poc més o menys. «Fou molt diligent en seguir los grans plets de est monestir en la R. Audiència per més de catorze anys. Rebé tots els Sagraments. Enterrat el 6 en l'epístola del presbiteri major»⁽⁷²⁾.

6-I-1710. P. Bernat Bassa, natural d'Esparraguera. Havia pres l'hàbit al nostre monestir el 28 d'abril de 1665. Al morir tenia 60 anys poc més o menys. «Fou cabrevador y majordom. Rebé tots los Sts. Sagraments. Morí ab la deguda resignació y disposició de vertader religiós. Fou sepultat en la tomba de part del evangeli del presbiteri del altar major»⁽⁷⁴⁾.

22-VI-1710. P. Pere Gayolà de 65 anys d'edat; natural de Pontós (bisbat de Girona) que havia pres l'hàbit l'11 de maig de 1664. «Fou prior mayor y regí la cura de ànimas de esta yglésia y parroquia molts anys. Rebé tots los sants sagraments y morí ab la resignació y disposició de vertader religiós y lo die següent fonch sepultat en la sepultura de la part de la epístola del presbiteri del altar mayor»⁽⁷⁴⁾.

18-XII-1711. Al monestir de Valvanera l'abat Juan Ximènez⁽⁷⁵⁾.

12-XI-1712. «Fr. Ramiro de Bas, de 75 anys y fou sepultat en la sepultura dels abats denmig del presbiteri del altar major. Rebé tots els sants sagraments»⁽⁷⁶⁾.

19-I-1713. «P.F. Ruperto Montoriol, natural de St. Llorenç de Saudas (Rosselló) a l'edat de 50 anys poc més o menys. Fou enterrat en el presbiteri mayor a la part del evangeli. Rebé tots els sants sagraments»⁽⁷⁷⁾.

1-XII-1714. P. Narcís Denius, majordom del monestir d'uns 52 anys de edat i uns 18 d'hàbit. Fou enterrat el dia 3 en el presbiteri de l'altar major en la part de l'epístola. «Rebé tots els sants sagraments y morí molt religiosament. A.E.R.I.P.A.»⁽⁷⁸⁾.

16-XI-1724. P. Francesc Brossa, monjo del monestir. Fou enterrat el 17 en el presbiteri de l'altar major a la part de l'evangeli. «Rebé tots els sants sagraments y morí molt religiosament».

(72) *Òbits* IV, f 12r. Sembla que era nebot de l'abat Jaume Zaragoza, que li donà l'hàbit essent abat del monestir (1665-69).

(73) *Ibid*, f 17v.

(74) *Ibid*, f 19v.

(75) Fou abat el quadrienni (1701-05). ZARAGOZA, 83.

(76) *Òbits* IV, f 30r. Era fill de la vila de St. Feliu de Guixols. Si era fill de Joan i Anna fou batejat el dia 1 de juny de 1639 i si ho era d'Antoni i Eulàlia, el 16 de novembre del mateix any. Arxiu Parroquial del monestir guixolenc, *Ll. de Baptismes* III, f 104v, 108r.

(77) *Òbits* IV, f 31v.

(78) *Ibid*, f 44v.

13-VIII-1727. «A les 10 y mitja del matí en esta vila en casa de Vicens Cama, lo Pare fra Benet Cama, monjo profés del Real Monestir de Ntra.Sra. de Sopetrán en Castilla, lo qual per raó de la malaltia vingué amb l'isensia del Sr. Abat de aquell monestir y havent arribat en casa de son pare en lo dia de St. Pera dins breus dies carregà més sa disposició de tísich y ètich y avent continuat en ella rebé los sants sacraments conforme lo seremonial de la religió y ab la asistencia de tot lo monestir y a las 8 de la nit anà tot lo monestir ab creu alta y candeleros (sens resar cosa alguna) a buscar lo cadàver y avent arribat a la casa se cantà ab tota solemnitat lo respons Subvenite, lo qual acabat fou portat ab quatra atxas a la sacristia y resant submissa voce lo salm del Miserere y posat en la sacristia se cantà lo respons Libera me Domine, lo qual acabat quedà lo cadàver ab guardas com se acostuma fins lo endemà die 14 en que fou enterrat en la sepultura de la part de la epístola en lo presbiteri de esta església avent celebrat la misa lo Sr. Abbat y en los nou dies següents se li cantà un respons tots los dies al axir la comunitat del refatori»⁽⁷⁹⁾.

10-VI-1729. P.Gabriel Sabater, que havia estat sis anys abat. Fou enterrat el dia 11 en la tomba del mig del presbiteri de l'altar major. «Rebé tots els sants sacraments»⁽⁸⁰⁾.

21-V-1732. P.Plácid Julià i fou enterrat el 23 en el presbiteri de l'altar major a la part de l'epístola. «Rebé tots els Sts. Sagraments. Morí molt religiosament»⁽⁸¹⁾.

13-IV-1733. P.Prior Fra Pere Sabater i fou enterrat en la tomba del presbiteri de l'altar major a la part de l'evangeli. «Rebé tots els sagraments i morí molt religiosament»^(81 bis).

(79) Ibid, f. 125v. Era fill de Vicenç Cama i Magdalena Gros, batejat a Romanyà de la Selva el 6 de setembre de 1699. Arxiu Parroquial de Romanyà, *Ll. de Baptismes I*, f 14r. Prengué l'hàbit l'11 d'abril de 1718. CF E.ZARAGOZA PASCUAL, *Los monjes de Sopetrán (1601-1758)*, a *Wad-Al-Hayara*, n 5 (1978) 138. Tenia un germà que fou abat de Montserrat de Madrid i de Bages (+ 1772), Íd *Un fill ilustre de Romanyà de la Selva: L'abat Feliu Cama*, a *Àncora*, n 1946 (14 de novembre de 1985), i *Abadologio del monasterio de Montserrat de Madrid (1641-1835)*, a *Stvdia monastica* vol 29 (1987) 144.

(80) *Òbits IV*, f 137v. Fou abat des de 1697 a 1701. ZARAGOZA, 80.

(81) *Òbits IV*,f 155r. De bateig es deia Paladi. Era natural de Camprodon (Girona) i havia pres l'hàbit al monestir rioixà de Sant Millà de la Cogolla el 10 de juliol de 1700 i professat l'11 de juliol de 1701. Després d'alguns anys s'afilià definitivament al nostre monestir; E.ZARAGOZA PASCUAL, *Monacologio emilianense (1500-1833)*, a *Stvdia monastica* vol 29 (1987) 309.

(81 bis) *Òbits IV*,f 160r. Sembla ser que era germà de l'abat Sabater.

1733 P.Carles de Covarem, germà de l'abat Isidor de Covarem. Morí fora de St. Feliu, sense que en sapiguem el lloc^(81 ter).

11-I-1737. P. Anselm de Marlés. Fou enterrat l'endemà mateix en el presbiteri de l'altar major, en la tomba de la part de l'epítola. «Rebé lo sagrament de la penitència i extremaunció per esdevenir-li un nou accident del qual morí religiosament»⁽⁸²⁾.

19-V-1738. A casa de la seva mare a Barcelona on hi havia anat ja malalt el P. Lluís Cusana i fou enterrat en el convent de Sant Francesc de la Ciutat Comtal. «Tenia 30 anys d'edat, rebé tots els sagraments i morí molt religiosament»⁽⁸³⁾.

2-VIII-1740. P.Jaume Pagès de 55 anys d'edat. Fou enterrat al dia següent en el presbiteri de l'altar major a la part de l'evangeli. Rebé tots els sagraments⁽⁸⁴⁾.

18-III-1743. P.Ignasi Masmitjà, monjo i prior del monestir. Fou enterrat el 19 en una tomba del presbiteri de l'altar major⁽⁸⁵⁾.

24-III-1743. P.Benet Esteva, monjo de 28 anys, profés del monestir, fou enterrat al dia següent en una de les tombes del presbiteri de l'altar major⁽⁸⁶⁾.

25-III-1743. P.Segimond Fontanellas, monjo del monestir, de 48 anys d'edat i fou enterrat el mateix dia de la seva mort a la tarde, en el presbiteri de l'altar major⁽⁸⁷⁾.

2-IV-1743. Manuel de Toledo, llec del monstir, de 60 anys d'edat. Fou enterrat a la capella de St. Benet⁽⁸⁸⁾.

5-IV-1743. Feliu Oliva, llec del monestir, de 70 anys d'edat. Fou enterrat a la capella de St. Benet⁽⁸⁹⁾.

26-XI-1743. A Mallorca, d'on era bisbe, l'ex-abat Benet Pañelles i Escardó, gran benefactor del monestir guixolenc⁽⁹⁰⁾.

(81 ter) Estudià a Irache (1696-98) i fou secretari general de la Congregació (1721-25), mestre d'estudiants d'Irache (1709-13) i de San Vicente de Salamanca, regent d'estudis d'Irache i abat de San Pedro de Eslonza (1717-21). E.ZARAGOZA PASCUAL, *Abadologio del monasterio de San Pedro de Eslonza (Siglos X-XIX)*, a Archivos Iconeses, n 75 (1985) 182; ZARAGOZA, 86.

(82) *Òbits* IV, f 189v-190r.

(83) *Ibid* f 204r.

(84) *Ibid* f 225v-226r.

(85) *Ibid* f 254v.

(86) *Ibid* f 255r.

(87) *Ibid* f 255r.

(88) *Ibid* f 256r.

(89) *Ibid* f 256v.

(90) ZARAGOZA, 83-86 i més completa, a l'obra del mateix autor *Los generales de la Congregación de San Benito de Valladolid V* (Silos 1984) 75-97.

5-IV-1744. P.Felip de Quintana, abat del monestir, que fou enterrat el dia 6 a la tomba central del presbiteri de l'altar major. Rebé tots els sacraments^(90 bis).

11-XI-1744. P.Josep Escardó, abat del monestir. Fou enterrat el dia 12 en la sepultura central del presbiteri de l'altar major. Rebé els sacraments de la penitència i de l'extramaució, però no l'eucaristia perquè tenia vòmits. Tenia 69 anys d'edat⁽⁹¹⁾.

26-XII-1744. P.Isidor de Couvarem essent abat del monestir asturià de S.Salvador de Cornellana⁽⁹²⁾.

15-III-1746. P. Francesc Fontana, monjo vicari del monestir de edat de 64 anys i fou enterrat en el presbiteri de l'altar major⁽⁹³⁾.

28-III-1754. P. Bernat Ponach⁽⁹⁴⁾.

14-III-1755. P. Benet Brandia, profés del monestir; rebé tots els sacraments; fou enterrat a la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major. Tenia entre 58 i 60 anys d'edat⁽⁹⁵⁾.

17-XI-1755. P.Agustí Llopart, monjo profés del monestir, de 27 anys menys 4 dies d'edat. Fou enterrat al dia següent a la tomba del costat de l'epístola del presbiteri de l'altar major⁽⁹⁶⁾.

10-II-1756. Joan Martorell, llec de 76 anys, natural de Barcelona y profés del monestir. Rebé tots els sacraments. Fou enterrat al dia següent a l'altar del Roser⁽⁹⁷⁾.

11-III-1756. P.Gabriel Vernet, natural de Barcelona i profés del monestir, de 24 anys i dos mesos d'edat. Rebé tots els sacraments. Fou enterrat en la sepultura de la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major⁽⁹⁸⁾

11-VII-1757. P.Tomàs Serva, natural de la ciutat de Girona i profés del monestir. Exercí la cura d'ànimes com a vicari de l'abat durant 16 anys seguits. Rebé tots els sacraments. Fou enterrat al mateix dia en el presbiteri de l'altar major, en la tomba del costat de l'epístola⁽⁹⁹⁾.

(90 bis) *Òbits* IV, f 266v. Fou abat del monestir des de 1721 a 1725 ZARAGOZA, 87-88.

(91) *Òbits* IV, f 272v. Fou abat del monestir en tres ocasions (1725-29, 1733-37, 1741-44). ZARAGOZA, 88-91.

(92) Fou abat del monestir dues vegades (1717-21, 1729-33). ZARAGOZA, 86,87,89.

(93) *Òbits* IV, f 298.

(94) Fou abat del monestir en dues ocasions (1737-41, 1753-54). ZARAGOZA, 90,93.

(95) *Òbits* V, 108. Era natural del bisbat de Girona. *Gradas*, 22.

(96) *Òbits* V, 1:4. Era natural de Martorell (Barcelona). *Gradas*, 22.

(97) *Òbits* V, 122.

(98) *Ibid*, 124.

(99) *Ibid*, 140.

1763. P.Felip Mascaró, natural del bisbat de Vic^(99 bis).

22-IV-1765. P.Narcís Llistosella, natural de Banyoles i profés del monestir, de 67 anys i sis mesos d'edat. Rebé els sagraments i el dia 23 fou enterrat en la tomba de la part de l'evangeli de l'altar major⁽¹⁰⁰⁾.

1765. P.Plàcid Palmés, natural del bisbat de Barcelona i monjo del monestir, que havia pres l'hàbit al 1713.

20-II-1767. A San Martín de Madrid, el P. Josep Tost, ex-abat del monestir i ex-general de la Congregació de Valladolid⁽¹⁰¹⁾.

1767. Abat Isidoro Carmona⁽¹⁰²⁾.

28-XII-1767. P.Jeroni Serra, vicari parroquial, de 50 anys d'edat, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat en la tomba de l'epístola de l'altar major⁽¹⁰³⁾.

1768. A l'estiu o a la tardor d'aquest any morí el P.Bernat Casanovas, natural del bisbat de Barcelona i ex-abat del monestir⁽¹⁰⁴⁾.

1769. P.Salvador Mas, nascut a Barcelona el 21 de novembre de 1732, que havia pres l'hàbit el 26 de novembre de 1747 i estat ordenat de prevere a Vic al 1756⁽¹⁰⁵⁾.

1771. P.Josep Balasch⁽¹⁰⁶⁾.

4-V-1775. P.Antoni Sabater, ex-abat del monestir, de 81 anys. Rebé tots els sagraments i fou enterrat en la tomba del mig del presbiteri de l'altar major. Era fill del bisbat de Girona⁽¹⁰⁷⁾.

1775. El germà llec Antoni Català, natural de Cassà de la Selva i apotecari. Havia pres l'hàbit pel gener de 1767 i morí pocs dies abans del 8 de setembre de 1775⁽¹⁰⁸⁾.

18-X-1777. P.Carlos Cortés de Andrade de 77 anys d'edat. Rebé tots els sagraments. Fou enterrat en la tomba de la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major el dia 19⁽¹⁰⁹⁾.

(99 bis) Fou sotsprior i mestre de novicis (1757-61). *Càrrecs*, 1

(100) *Òbits* V, 314. Prengué l'hàbit en temps de l'abat Pañelles. Deixà escrit un *Llibre de sagristia* del monestir guixolenc, avui a l'arxiu de Motserat.

(101) E.ZARAGOZA PASCUAL, *Los generales*, o.c. V, 173-182; també ZARAGOZA, 92-93.

(102) Era natural del bisbat de Barcelona i fou abat del monestir en dues ocasions (1745-49, 1757-61) ZARAGOZA, 91-95.

(103) *Òbits* V, 362. Fou vicari parroquial i cantor major del monestir (1757-65). *Càrrecs*, 1.

(104) Fou abat del nostre monestir (1754-57) i del de Ribas de Sil (1765-68). ZARAGOZA, 94.

(105) *Gradas*, 22.

(106) *Ibid*, 22.

(107) *Òbits* V, 494; *Gradas*, 22. Fou abat del monestir des de 1763 a 1765. ZARAGOZA, 96.

(108) *Gradas*, 22.

(109) *Òbits* V,517. Havia pres l'hàbit entre 1745 i 1749.

1777. Prop del 25 d'octubre de 1777, el P. Andreu Conti, natural de l'arquebisbat de Saragossa⁽¹¹⁰⁾.

2-XI-1777. P.Feliu Morató, de 63 anys, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat a la tomba del costat de l'epístola de l'altar major. Era natural del bisbat de Girona⁽¹¹¹⁾.

12-V-1780. El germà llec Jacint Bach, natural del bisbat de Vic, de 50 anys d'edat, havent rebut els sagraments de la penitència i eucaristia. Fou enterrat el 13 davant de l'altar de St. Benet⁽¹¹²⁾.

10-VII-1780. P.Josep Ponach, natural del bisbat de Girona, de 47 anys d'edat. Rebé tots els sagraments; fou enterrat en la tomba del centre del prebiteri de l'altar major el dia següent. Fou abat del monestir⁽¹¹³⁾.

VIII-1781. Al monestir de Montserrat de Madrid, el P. Isidor Riera, ex-abat del nostre monestir, de 49 anys d'edat^(113 bis).

3-II-1784. P.Josep Oms, majordom del monestir. Rebé tots els sagraments. Fou sepultat a la part de l'evangeli de l'altar major. Era natural del Gulp (Vic) i havia pres l'hàbit el desembre de 1759⁽¹¹⁴⁾.

28-VI-1784. P.Maur Pujol, de 84 anys i tres mesos d'edat, havent rebut els sagraments. Era natural del bisbat de Girona. Fou sepultat el 29 a la tomba de la part de l'epístola del presbiteri de l'altar major⁽¹¹⁵⁾.

30-IV-1785. P.Predicador Jubilat, Fra Gregori Boer, de 60 anys i 11 mesos d'edat, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat a la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major. Era natural del bisbat de Girona⁽¹¹⁶⁾.

18-IX-1788. A Girona el P.Narcís Vila, natural d'aquesta ciutat, de 40 anys d'edat, predicador i monjo profés del monestir de Sahagún (León). Fou enterrat el dia 20 en la tomba de la part de l'evangeli de l'altar major⁽¹¹⁷⁾.

(110) *Gradas*, 22. Fou predicador de St. Feliu (1745-57). E.ZARAGOZA, *Predicadors de Sant Feliu des de 1665 a 1814*, a *Àncora*, n 1613 (28 de juny de 1979).

(111) *Òbits* V, 518. Fou majordom i secretari del Consell del Monestir (1757-61) i predicador (1741-45). *Càrrecs*, 1.

(112) *Òbits* V, 575. Fou «cillerizo» del monestir (1769-77). *Càrrecs*, 1.

(113) *Òbits* V, 576. Fou abat del monestir (1769-73), però no predicador de Montserrat, Monforte de Lemos i Sant Feliu. ZARAGOZA, 97-98.

(113 bis) ZARAGOZA, 98-99.

(114) *Òbits* V, 636. Fou secretari del consell (1769-73), sagristà (1773-77) i majordom (1781-84) del monestir. *Càrrecs*, 1.

(115) *Òbits* V, 639.

(116) *Ibid* 646; *Gradas*, 22. Fou predicador del monestir (1749-54, 1761-65, 1765-69).

(117) *Òbits* VI, 38. Havia nascut a Girona el 21 d'abril de 1748 i pres l'hàbit al monestir de Sahagún (León) el 26 de novembre de 1763, E.ZARAGOZA PASCUAL, *Gradas de monjes de las abadías leonesas (1365-1833)*, a *Archivos leoneses*, n 79-80 (1986) 285.

6-X-1788. P.Predicador Jubilat Fra Ramón Ponach, predicador per dotze anys a la Congregació de Valladolid. Rebé tots els sagraments. Fou enterrat el dia 7 a la tomba de la part de l'epístola del presbiteri de l'altar major. Havia estat abat del monestir i era natural del bisbat de Girona⁽¹¹⁸⁾.

11-I-1791. P.Felip Pedrol, d'uns 58 anys d'edat, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat el dia 12 en la tomba de la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major. Era natural de la localitat tarragonina d'Aleixar⁽¹¹⁹⁾.

22-X-1791. P. Jaume Gramona, natural del bisbat de Barcelona i profés del monestir. Tenia 63 anys d'edat; rebé tots els sagraments i fou enterrat el dia 23 en el presbiteri de l'altar major, en la tomba del costat de l'epístola⁽¹²⁰⁾.

18-I-1794. P.Narcís Berga i Felip, de 58 anys d'edat. Fou enterrat el 19 en la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major. Era natural del bisbat de Girona i havia pres l'hàbit al 1754⁽¹²¹⁾.

20-I-1794. P.Bernat Custó, natural de Barcelona, que havia pres l'hàbit l'11 de febrer de 1771. Tenia 40 anys d'edat i fou enterrat el 21 en la tomba de la part de l'epístola del presbiteri de l'altar major. Havia rebut tots els sagraments⁽¹²²⁾.

5-II-1794. Abat Pere Ràfols, de 62 anys d'edat, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat al dia següent en la tomba central del presbiteri de l'altar major⁽¹²³⁾.

19-II-1794. P.Maur Roca, profés del monestir, de 43 anys d'edat. Fou enterrat el 20 en la tomba de la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major. Era fill d'Olot i en el baptisme havia rebut el nom de Francesc. Prengué l'hàbit per a organista el 12 de març de 1767 i fou ordenat prevere al 1772⁽¹²⁴⁾.

(118) *Òbits* VI, 39. Sembla que era nebot dels abats Josep Ponach i Bernat Ponach i, com ells, natural de la Bisbal. Prengué l'hàbit cap al 1748. Fou ordenat prevere a Vic al 1757 i exercí el càrrec de predicador a St. Feliu (1753-61, 1769-73), a Montforte de Lemos (1765-69) i a Montserrat (1761-65), Arxiu de la Congregació de Valladolid (a Silos). *Actas de los capítulos generales* II, ff 163r. 182r, 217r, 260r.

(119) *Òbits* VI, 65. Fou sagristà del monestir (1757-61). *Càrrecs*, 1.

(120) *Òbits* VI, 75. Fou secretari del consell del monestir (1769-73). *Càrrecs*, 1.

(121) *Òbits* VI, 105. Fou mestre de novicis (1761-63), vicari parroquial (1763-65, 1775-79, 1781-93) i prior segon (1781-85). *Càrrecs*, 1.

(122) *Òbits* VI, 106. Fou vicari parroquial (1785-1794) i mestre de novicis (1789-93) del monestir guixolenc. *Càrrecs*, 1.

(123) *Òbits* VI, 108. Fou abat del monestir dues vegades (1765-69, 1773-75). ZARAGOZA, 97-98.

(124) *Òbits* VI, 110. Fou sagristà del monestir (1793-94). *Càrrecs*, 1.

10-IV-1794. P.Predicador Agustí Teixidor, de 32 anys d'edat, profés de Montserrat i predicador segon d'aquest monestir, Morí a Barcelona i segurament fou enterrat a Montserrat⁽¹²⁵⁾.

26-XI-1795. El llec profés d'aquest monestir, Daniel Matas, de 68 anys poc més o menys, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat el 27 davant de l'altar de St. Antoni de Pàdua⁽¹²⁶⁾.

6-VI-1798. P.Anselm Torres, profés del monestir, de 77 anys d'edat poc més o menys, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat el dia 7 en la tomba de la part de l'epístola del presbiteri de l'altar major. Era natural del bisbat de Girona on havia nascut l'1 de gener de 1722 i havia pres l'hàbit el 2 de novembre de 1739⁽¹²⁷⁾.

25-IV-1802. P.Josep Mas, natural de Mataró, d'uns 70 anys, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat en la tomba de la part de l'evan-geli del presbiteri de l'altar major el dia 26⁽¹²⁸⁾.

14-VI-1802. P. Antoni Riffà, profés del monestir, de 77 anys, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat al dia següent en la tomba de la part de l'epístola del presbiteri de l'altar major⁽¹²⁹⁾.

19-XI-1803. P.Francesc Peraller de 59 anys. No rabé cap sagrament perquè morí de sobte. Fou enterrat el 20 en la tomba de la part de l'evan-geli del presbiteri de l'altar major⁽¹³⁰⁾.

18-VI-1804. P.Plàcid Jobé, profés del monestir de 68 anys d'edat. Re-bé tots els sagraments. Fou enterrat el 19 en la tomba de la part de l'epís-tola del presbiteri de l'altar major⁽¹³¹⁾.

13-II-1807. Abat Benet Massalvà i Argunyol, profés del monestir, de 65 anys d'edat, havent rebut els sagraments. Fou enterrat al bell mig del

(125) *Òbits* VI, 116. Era natural de Barcelona on havia nascut al 1762 i havia pres l'hàbit a Montserrat el 6 de març de 1780.

(126) *Òbits* VI, 167. Era natural del bisbat de Barcelona i fou majordom segon del mones-tir (1761-63, 1769-77) i també del de Sant Pere d'Esclonza (1763-65). *Gradas*, 22; *Càrrecs*, 1.

(127) *Òbits* VI, 189; *Gradas*, 22. Fou vicari parroquial (1757-73, 1775-89), secretari del Consell (1773-77), prior segon (1769-73, 1775-79), mestre de novicis (1775-79) i prior primer (1780-89). *Càrrecs*, 1.

(128) *Òbits* VI, 236. Fou majordom del monestir (1761-65). *Càrrecs*, 1.

(129) *Òbits* VI, 236. Nasqué a Barcelona el 4 d'abril de 1725 i prengué l'hàbit l'11 de maig de 1742. *Gradas*, 22.

(130) *Òbits* VI, 256. Nasqué a Sabadell (Barcelona) el dia 1 de novembre de 1744 i prengué l'hàbit el 23 de setembre de 1757. Fou ordenat prevere el 1765 i exercí els càrrecs de vicari parro-quial (1769-77), prior segon (1780-81), arxiver (1781-85) i prior i vicari (1789-93). *Càrrecs*, 1.

(131) *Òbits* VI, 265. Nasqué a Olesa de Montserrat el 5 de setembre de 1735 i prengué l'hà-bit el dia 1 d'octubre de 1750. Fou sagristà (1761-65), mestre de novicis (1769-77), subprior (1773-77), vicari parroquial (1769-73, 1781-85, 1789-1804) i prior (1801-04). *Càrrecs*, 1.

presbiteri de l'altar major el dia 14. «Establí lo sobredit Rm.P.F.Benet Massalvà en esta parroquial y monachal yglésia la Congregació de N.Sra.dels Dolors y treballà considerablement per excitar y promover tan santa devoció; predicaba ab gran zel y treya copiosos fruys de las suas exortacions, de modo que a ell se deu la gran freqüència dels sants sacraments, que en especial de alguns anys a esta part se observa en moltes persones especialment del devot femineo sexo. També era molt adicte al confessorari, de modo que pasava horas enteras ohint las moltes confessions dels penitents que contrits y humiliats se postraban a sos peus. Fou molt sensible la sua mort per la pèrdua d'un ministre tan celós de la glòria de Déu y bé de les ànimas. Morí ab gran tranquil·litat de esperit, conservant íntegros tots sos sentits fins que entregà són esperit al Criador, que fou poch després de haver pregat los germans congregans al Señor perque usàs de misericòrdia ab ell los quals se trobaban junts en la capella de la Congregació resant (per ser Divendres) la corona de Maria Santíssima. Fou tres vegades abat de est monestir»⁽¹³²⁾.

9-XII-1807. P.Miquel Freixas, de 77 anys d'edat, a la «granja de las Aroles». Rebé els sacraments i fou enterrat el dia 10 en la tomba de la part de l'evangeli del presbiteri de l'altar major⁽¹³³⁾.

8-V-1808. P.Maties (Pere) Muntaner y Vensí, de 60 anys d'edat. Fou enterrat el 9 en la sepultura del costat de l'apístola del presbiteri de l'altra major. «Fou sacristà molts anys y promogué molt la devoció a la Imagen de Ntra.Sra.dels Angels que se venera en la present monachal y parroquial yglésia.A.E.R. y P.»⁽¹³⁴⁾.

30-VI-1807. Abat Joan Font, natural de Borredà i profés del monestir, d'edat de 87 anys poc més o menys «en sa casa cita en la parròquia de Santa Maria de Gurb, prop de la ciutat de Vich». Fou enterrat en la parroquial de El Gurb. Havia rebut tots els sacraments. «Fou lo dit Rt. monjo de conducta molt religiosa, addicta a la oració y molt versat en las Colacions dels Pares. En lo gran retiro que observà hera la sua ocupació llegir les exposicions de la Santa Regla del Pare St. Benet formant de totes un compendi en lo qual vindica la Regla del Patriarca St. Benet

(132) *Òbits* VI, 349. Fou abat del monestir en tres ocasions (1781-85, 1789-93, 1794-97). ZARAGOZA, 99-100.

(133) *Òbits* VI, 360. Nasqué a Alforge (Tarragona) el dia 30 de novembre de 1730 i prengué l'hàbit el 9 d'octubre de 1749. *Gradas*, 22. Fou vicari parroquial (1761-65, 1773-77, 1781-89, 1801-05), mestre de novicis (1763-65, 1781-89), prior (1763-69, 1773-77, 1797-1805), majordom (1789-93) i prior segon (1805-07). *Càrrecs*, 1.

(134) *Òbits* VI, 375. Nasqué a Cervera (Lleida) el 29 de setembre de 1749 i prengué l'hàbit el 16 de juliol de 1767. Fou sagristà del monestir (1785-93). *Gradas*, 22; *Càrrecs*, 1.

y fa veurer que no és conforme al esperit del St. lo rigor de la Observància que plantà en Trapa Rancé.A.E.R.y P.Nota. Lo dit Rt.Monjo fou abat del present monestir y als dos anys renuncià a la abadia»⁽¹³⁵⁾.

1809? Cap al 1809 el P.Benet Camps Dalmases i el llec Oleguer Sala^(135 bis).

7-IX-1812. Poc dies abans d'aquesta data morí a Canet de Mar l'abat Bonaventura Sans⁽¹³⁶⁾.

18-XI-1815. P.Ignasi Fillol, de 73 anys, fou enterrat el dia 19 en la tomba de la part de l'evangeli del prebiteri de l'altar major. Rebé tots els sacraments⁽¹³⁷⁾.

5-VII-1816. P.Sebastià Juler, de 74 anys d'edat. Fou enterrat el dia següent a la capella de Sant Amanç⁽¹³⁸⁾.

22-IX-1818. P.Domènec (Josep) Crest, de 49 anys d'edat. Fou enterrat el 23 a l'ermita de St. Amanç⁽¹³⁹⁾.

23-X-1819. P.Ferran (Josep) Pouplana, de 70 anys d'edat, profés i abat del monestir, havent rebut tots els sacraments. Fou enterrat l'endemà a St. Amanç⁽¹⁴⁰⁾.

(135) *Òbits* VI, 376. Fou batejat a Borreà el 30 de juny de 1732 i una volta abat del monestir (1761-63). ZARAGOZA, 95-96. El tractat que s'esmenta s'ha perdut.

(135 bis) El primer era natural de Sant Martí de Sesgaioles (Barcelona) i fill de Domènec Camps, doctor en dret civil i de Raimunda Dalmases i Camps. Arx. Parroquial, *Ll. Baptismes*, 26, p 277. Fou batejat el 6 d'abril de 1776, amb el nom de Francesc. Era germà del P. Anselm Dalmases, nascut a la mateixa localitat i batejat el 7 d'abril de 1772, amb el nom de Ramon. *Ibid*, p 223. Aquest fou profés del monestir de Montserrat, on prengué l'hàbit el 6 de setembre de 1789. Fou mestre d'estudiants a la Universitat de Irache (1801-05), a més de catedràtic de vespres de cànons i d'història eclesiàstica (1805-07). S'havia graduat en filosofia i teologia en aquesta mateixa universitat navarresa el 21 d'octubre de 1799. El germà Oleguer formà part dels somatents guixolencs al 1808 i exercí el càrrec d'infermer major de l'hospital del monestir des del mes d'octubre de 1808. Morí poc després.

(136) Era nascut a Figueres el 25 de maig de 1755. Fou abat del monestir (1801-05). ZARAGOZA, 105-106.

(137) *Òbits* VII, 103. Havia nascut a Olot el 25 de gener de 1743 i pres l'hàbit el 5 de setembre de 1758. Fou bibliotecari (1793-1815) i arxiver (1805-15) del monestir. *Gradas*, 22; *Càrrecs*, 1.

(138) *Òbits* VII, 116. Havia nascut a Igualada (Barcelona) el 20 de gener de 1742 i pres l'hàbit el 15 de febrer de 1760. *Gradas*, 22. Fou majordom (1769-79, 1785-88), mestre de novicis llecs (1769-73), sagristà (1781-85), mestre de novicis (1801-05) i arxiver (1805-16). *Càrrecs*, 1.

(139) *Òbits* VII, 150. Nasqué a Barcelona el 18 d'abril de 1769 i prengué l'hàbit el 15 de febrer de 1784; fou ordenat prevere al 1794 i nomenat prior segon (1814-18). *Gradas*, 22; *Càrrecs*, 1.

(140) *Òbits* VII, 166. Fou abat del monestir en dues ocasions (1785-89, 1797-1801). ZARAGOZA, 100,103,104.

III-1821. P.Benet (Francesc) Roquer i Grau⁽¹⁴¹⁾.

25-XI-1825. Pere Barrau, llec, de 66 anys d'edat, havent rebut els sagraments. Fou enterrat a St. Amanç⁽¹⁴²⁾.

28-XII-1825. Daniel Matas, llec, a Tordera d'on era fill. Havia pres l'hàbit per a organista l'11 de maig de 1807.

15-IV-1826. A Barcelona l'abat Gaietà Riera⁽¹⁴³⁾.

23-XII-1829. P.Anselm (Vicenç) Viola, de 59 anys d'edat, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat el 24 a la capella de St. Amanç⁽¹⁴⁴⁾.

29-III-1832. P.Isidre Hernández, havent rebut tots els sagraments. Fou enterrat el dia 30 a la capella de St. Amanç⁽¹⁴⁵⁾.

21-V-1835. A Barcelona el P.Jaume Xuriach⁽¹⁴⁶⁾.

28-VII-1835. Fou assassinat el P.Veremond Casanovas, majordom del monestir⁽¹⁴⁷⁾.

(141) Era fill de St. Romà de Sau on havia estat batejat el 9 de febrer de 1793. Prengué l'hàbit el 14 d'agost de 1816 i professà el 15 d'agost de 1817. Fou ordenat prevere al desembre de 1817. *Gradas*, 22.

(142) *Òbits* VII, 273. Nasqué a San Julià de Cabera (Barcelona) el 4 d'octubre de 1759 i prengué l'hàbit per a flaquer el 13 de novembre de 1781. *Gradas*, 22.

(143) Nasqué a Igualada (Barcelona) el 22 d'abril de 1754. Fou abat del monestir guixolenc en dues ocasions (1805-14, 1818-24). ZARAGOZA, 106-108.

(144) *Òbits* VII, 337. Era nascut a St. Feliu de Pallarols (Girona), on havia estat batejat el 5 d'abril de 1771. Prengué l'hàbit el 10 de desembre de 1786. Fou ordenat sacerdot el 1795. *Gradas*, 22. Estigué autoexiliat a França al 1821. Fou vicari parroquial (1814-29) i prior (1723-28) del monestir. Escrigué dues relacions dels successos ocorreguts en el monestir durant el Trienni Constitucional, que jo mateix vaig publicar a *Àncora*, n 1368 (10 d'octubre de 1974), i n 1370-72 (24 d'octubre i 7 de novembre de 1974) i a *Relación de los daños sufridos por algunos monasterios benedictinos españoles durante el Trienio Constitucional (1820-23)*, a *Studia monastica*, vol 30 (1988) 137-144.

(145) *Òbits* VII, 410. Nasqué a la ciutat de Tarragona i fou batejat el 19 d'agost de 1764. Prengué l'hàbit el 14 de setembre de 1787 per a organista. Fou ordenat sacerdot per l'octubre de 1791. *Gradas*, 22. Exerci els càrrecs de secretari del Consell del monestir (1797-1801, 1805-14) i sagristà (1801-18, 1828-32). Arxiu de Montserrat, *Ll. del Consell del monestir de St. Feliu de Guíxols*, pp 227,232,238,263,321,351,395,478,518,534;E.ZARAGOZA PASCUAL, *Músicos benedictinos españoles (S.XX)*, a *Revista de Musicología* V (1982) 100.

(146) *Òbits* VIII, 37. Era de Barcelona on fou batejat el 9 d'abril de 1769. Prengué l'hàbit el 10 de desembre de 1786 i fou majordom (1797-1801). Vicari parroquial (1814-18, 1824-28), bibliotecari (1817-32) i sotsprior (1824-28). Era fill de Francesc i de Gaietana Campins. Al 1820 fou empresonat a St. Feliu durant cinc mesos. *Càrrecs*, 1 i E.ZARAGOZA, *Relación de los daños*, o.c. 139-143.

(147) *Òbits* VIII, 38. Nasqué a Terrassa (Barcelona) on fou batejat el 2 de desembre de 1777 amb el nom de Magi. Prengué l'hàbit el 5 de març de 1793. Fou ordenat prevere al 1808. Al 1821 s'exilià a França. Fou majordom segon (1805-14) i primer (1824-35) del monestir. Tenia una veu potent per a cantar. El prior, Isidor Gil Dalmau conta la seva mort en les seves *Memo-*

1835. A França, potser a Le Puy, el P.Jeroni Moré⁽¹⁴⁸⁾.

1837. A Le Puy (?) el P.Josep Paradedà i Sabater, últim abat del monestir⁽¹⁴⁹⁾.

1838? P.Bonifaci Bertrana i Dorca, ex-abat del monestir⁽¹⁵⁰⁾.

1838? A França, el germà llec Josep Vendrell, natural de Llagostera (Girona), que havia pres l'hàbit de llec el 17 de desembre de 1814.

X-1840. En un monestir d'Itàlia el P.Plàcid (Baldiri) Boix Pons⁽¹⁵¹⁾.

14-II-1859. A l'abadia de Saint Pierre de Solesmes el monjo i ex-abat del monestir Maur Gras i de Roca⁽¹⁵²⁾.

4-VI-1861. Al bisbat de Girona el P.Narcís Quirch i Negre⁽¹⁵³⁾.

14-VIII-1863. Al bisbat de Girona el P.Ildefons (Pau) Ametller⁽¹⁵⁴⁾.

1836-1880. Fulgenci (Salvi) Fugarolas i Rafart⁽¹⁵⁵⁾.

rias para servir a la historia del monasterio de S.Feliu de Guíxols desde los acontecimientos de la noche del 28 al 29 de julio de 1835... (Bibl.Montserrat, Ms. 1130) que jo mateix vaig publicar amb el títol: *Crònica de l'expulsió dels monjos de Sant Feliu de Guíxols (1835)*, a Àncora, n 2014-55 (març-desembre de 1987).

(148) Era fill de la parròquia de Sta. Maria de Salas, prop de Besalú i prengué l'hàbit el 30 de juliol de 1796. Fou vicari parroquial (1805-09, 1814-21) del monestir, ecònom de Sarrià de Ter (1821), refugiat a Perpinyà el 1821 i finalment arxiver ajudant des del 4 d'agost de 1815 i titular a partir del 14 de setembre de 1816 fins al 1832. *Càrrecs*, 1.

(149) Fou abat del monestir en dues ocasions (1814-18, 1832-37). ZARAGOZA, 106,107, 111 i a E.Z., *Un calongí il·lustre: l'abat Josep Paradedà*, a Àncora n 1951-53 (Nadal de 1985).

(150) Fou abat del monestir des de 1828 a 1832. ZARAGOZA, 110.

(151) Era nascut a Sant Salvi de Cladells o a Anglès (Girona) i fou batejat el 19 de juny de 1796 amb el nom de Baldiri. Prengué l'hàbit el dia 11 de juliol de 1817 i professà el 13 de juliol de 1818. Fou vicari parroquial, sagristà i majordom segon des de 1832 a 1835. *Gradas*, 22; *Càrrecs*, 1.

(152) Fou abat del monestir des de 1824 a 1828. ZARAGOZA, 108-110, amb les modificacions introduïdes per mi mateix al *Dictionnaire d'Histoire et de Géographie Ecclésiastiques* i a *Correspondència epistolar de Fr. Gil Dalmáu, prior de Sant Feliu de Guíxols (1835-1859)*, a *Analecta Sacra Tarraconensia*, vol 57-58 (1984-85) 111-120.

(153) Era natural de Rupjà (Girona) i potser parent del metge de St. Feliu, Benet Quirch (+ 1735). Fou batejat el 27 de gener de 1797 i prengué l'hàbit el 15 de juny de 1816. Professà el 15 de juny de 1817. Fou vicari parroquial i prior segon (1828-35). Exiliat a França al 1835 retornà a la diòcesi de Girona, *Boletín Oficial del Ob. de Gerona* VI (1861) 580.

(154) Era natural de Martorell de la Selva (Girona) on havia estat batejat el 18 de novembre de 1798. Prengué l'hàbit l'11 de juliol de 1817 i professà el 12 de juliol de 1818. Estudià filosofia al col·legi de Ntra.Sra.d'Obona (Astúries)(1818ss). Fou vicari parroquial (1832-35). *Càrrecs*, 1; *Bol.Oficial del Ob. de Gerona* VIII (1963) 510.

(155) El nom entre parèntesi és el de baptisme. Era fill de St. Quirze d'Arbúcies (Girona), on fou batejat el 20 de setembre de 1802. Prengué l'hàbit el 16 de juliol de 1819 i novament el 31 de març de 1824. Professà el 2 de maig de 1824 i fou vicari parroquial (1832-35). *Gradas*, 23. Vivia a la diòcesi de Barcelona des de l'1 d'abril de 1856. Vivia encara l'u de gener de 1861. Arxiu Corona d'Aragó, *M. Hisenda*, vol 2949, f 23v.

- 1836-1880. Bonaventura (Joan) Valls i Maimó⁽¹⁵⁶⁾.
 1836-1880. Benet (Francesc) Bruguera i Moliner⁽¹⁵⁷⁾.
 1836-1880. Anselm (Miquel) Marí i Almirall⁽¹⁵⁸⁾.
 1836-1880. Ramon Fonseca i Mundet⁽¹⁵⁹⁾.
 1836-1880. Bartomeu Rossich i Rivas. Morí a Riom de França⁽¹⁶⁰⁾.
 1836-1880. Manel Alibés i Planas⁽¹⁶¹⁾.
 1836-1880. Antoni (Lluís) Blanch i Ràfols⁽¹⁶²⁾.
 1836-1880. Benet Ferrer i Pagès⁽¹⁶³⁾.
 1836-1880. Antoni Porcalla i Cros⁽¹⁶⁴⁾.
 1836-1880. Isidor Gil Dalmau i Teixidor⁽¹⁶⁵⁾.
 19-IV-1885. P. Bernat (Joan) Sala i Masnou, a Montserrat. Últim monjo supervivent de la comunitat guixolenca⁽¹⁶⁶⁾.

(156) Nasqué a Cruïlles, on fou batejat el 17-XI-1808. Prengué l'hàbit el 17 de novembre de 1824 i professà el 4 de desembre de 1825. *Gradas*, 23.

(157) Com l'anterior, natural de Cruïlles, on fou batejat el 28 de gener de 1808. Prengué l'hàbit i professà en les mateixes dates que l'anterior. Fou ordenat prevere el 25 de juliol de 1832. *Gradas*, 23.

(158) Era fill de la Pobla de Claramunt (Barcelona), on fou batejat el 10 de gener de 1811. Prengué l'hàbit el 12 d'abril de 1827 i professà el 13 d'abril de 1828.

(159) Nasqué a St. Feliu de Buixelleu (Girona), on fou batejat l'1 de gener de 1815. Prengué l'hàbit el 28 de maig de 1832 i professà el 12 de maig de 1833. Exiliat a França el 1835, retornà a la diòcesi de Girona i fou ecònom de Massanes (1854).

(160) Era fill d'Igualada (Barcelona), on havia estat batejat el 6 de gener de 1810. Fou escolà de Montserrat i prengué l'hàbit per a organista el 4 de desembre de 1827. Professà el 7 de desembre de 1828. Fou ordenat prevere a la Seu d'Urgell pel maig de 1834. Exiliat a França el 1835, restà com a organista de la localitat de Riom (1856).

(161) Nasqué a St. Julià de Cabrera (Barcelona) no fou batejat el 13 d'octubre de 1811. Prengué l'hàbit el 6 de maig de 1830 i professà el 19 de maig de 1831. Exiliat a França al 1835, retornà a la diòcesi de Barcelona l'1 de febrer de 1846. Viví encara l'1 de gener de 1861. Arxiu Corona d'Aragó, *M. Hisenda*, vol 2949, f. lv.

(162) Era natural de Vilafranca del Penedès, on fou batejat amb el nom de Lluís el 26 de setembre de 1814. Prengué l'hàbit el 8 de maig de 1830 i professà el 25 de juliol de 1831. Viví a la diòcesi de Barcelona el 15 d'octubre de 1861. *Ibid* f. 8v.

(163) Nasqué a Castelló d'Empúries, on fou batejat l'1 de gener de 1817. Prengué l'hàbit el 28 de maig de 1832 i professà pel gener de 1833. Viví a la diòcesi de Barcelona des del 6 de maig de 1862. *Ibid* f. 24v.

(164) Era fill de Santa Maria de Lledó (Girona) i havia pres l'hàbit de 25 de març de 1806.

(165) E. ZARAGOZA, *Correspondencia epistolar de Fr. Gil Dalmau*, o.c.111-138.

(166) Nasqué a St. Martí Sescorts (Barcelona), on fou batejat amb el nom de Joan el 20 de desembre de 1810. Al 1835 era estudiant al col·legi de San Vicente de Oviedo i diaca. Al 1835 mateix passà a Itàlia, però retornà més tard a Catalunya, on fou claretià i finalment mestre de novicis de Montserrat. Fou fecund escriptor, bon teòleg i bon traductor. E. ZARAGOZA PASCUAL, *Los generales de la Congregación de San Benito de Valladolid VI* (Silos 1987) 424-425 i bibliografia a *ibid*, 446-447. Mireu també del mateix autor: *El último monje de St. Feliu. El P. Bernardo Sala Masnou (+ 1885)*, a *Àncora*, n. 2128 (11 de maig de 1989).